

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเป็นชีวิตการทำงานในรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก และนับวันโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ภาคอุตสาหกรรมมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และเข้ามามีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศมากยิ่งขึ้น เมื่อโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ความต้องการแรงงานที่จะเข้าไปทำงานก็ต้องเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยที่มีการเปลี่ยนจากสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมอุตสาหกรรม ส่งผลให้จำนวนผู้ต้องเข้าไปใช้ชีวิตการทำงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมมีเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องนำไปสู่การจ้างแรงงานภายในประเทศที่มีจำนวนมากขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและความเจริญของชาติโดยรวม

แม้ว่าการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมจะส่งผลในด้านบวกให้เกิดความก้าวหน้าและความเจริญ พร้อมทั้งสร้างแรงงานในประเทศเป็นจำนวนมากก็ตาม การขยายตัวทางอุตสาหกรรมนั้นก็ส่งผลในด้านลบด้วยเช่นกัน สืบเนื่องมาจากการนำเอาเทคโนโลยีจากต่างประเทศเข้ามาสู่ระบบการผลิต เช่น เครื่องจักรกล อุปกรณ์เพิ่มการผลิตสารเคมีและสารพิษที่มีอันตราย ซึ่งนำมาใช้โดยขาดการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวอย่างเหมาะสมและที่สำคัญ คือ เกิดความผิดพลาดของระบบการจัดการ จึงส่งผลให้มีการใช้แรงงานที่ต้องเสี่ยงต่ออันตรายมากขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้มีจำนวนผู้ประสบอันตรายเพิ่มขึ้น นับว่าเป็นความสูญเสียที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ดังนั้น ความปลอดภัยและสุขภาพของผู้ใช้แรงงานในการทำงานจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ทุกคนต้องตระหนักและใส่ใจตลอดเวลา เพราะผลจากสภาพแวดล้อมในการทำงานหรือผลของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น ปัญหาต่างๆ ในชีวิตการทำงานที่ถูกจ้างหรือพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมต้องเผชิญในปัจจุบัน ทั้งทางด้านการทำงานและปัญหาความปลอดภัยในการทำงาน โดยที่การปฏิบัติงานภายในโรงงานอุตสาหกรรมนั้นอาจก่อให้เกิดอันตราย รวมถึงการเกิดอุบัติเหตุ บาดเจ็บ พิการ เสียชีวิต และการเกิดโรคซึ่งเกี่ยวเนื่องจากการทำงานของผู้ใช้แรงงาน ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บขึ้นแก่ผู้ปฏิบัติงาน รวมถึงทำให้เกิดการเสียหายแก่ทรัพย์สิน ความสูญเสียเนื่องจากการเกิดอุบัติเหตุเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาในระบบ

อุตสาหกรรม เพราะทำให้เกิดผลเสียมากมาย นอกจากจะก่อให้เกิดความสูญเสียแก่ตนเองและครอบครัว สภาพแวดล้อมและสังคมโดยรวมแล้ว ยังส่งผลกระทบโดยตรงต่อองค์กรอีกด้วย (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม 2553: ออนไลน์) โดยแบ่งเป็นความสูญเสียในรูปของต้นทุน ค่าใช้จ่ายทางตรง และค่าใช้จ่ายทางอ้อม (วิฑูรย์ สิมะโชคดี, 2541: 5 อ้างถึงในพงษ์เสถียร เหลืองอลงกต, 2551: 1) ค่าใช้จ่ายทางตรงประกอบด้วยค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทน ค่าประกันภัย ส่วนค่าใช้จ่ายทางอ้อมประกอบด้วย การเสียเวลาทำงานของพนักงาน ประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานลดลง เสียเวลาทำงานของผู้ควบคุมงาน เสียค่าใช้จ่ายเพื่อฝึกอบรมพนักงานใหม่ เครื่องจักรและอุปกรณ์การผลิตเสียหาย เสียเวลาการทำงานเพราะต้องซ่อมเครื่องจักร ผลผลิตได้รับความเสียหายจนใช้การไม่ได้ ได้รับความเสียหายเนื่องจากส่งงานไม่ทันกำหนด เสียค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายประจำโดยไม่เกิดงานตลอดจนครอบครัวของพนักงานที่ได้รับอุบัติเหตุสูญเสียรายได้ที่เคยมี และถ้าหากว่าพนักงานที่ได้รับอุบัติเหตุจากการทำงานร้ายแรงจนถึงขั้นพิการจะทำให้พนักงานผู้นั้นช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ต้องเป็นภาระของคนรอบข้างหรือลูกหลานจนกลายเป็นปัญหาสังคม นอกจากนั้น หากสถาบันหรือโรงงานอุตสาหกรรมแห่งใดมีระบบการทำงานที่ไม่ปลอดภัยหรือมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติงานมากขึ้นเท่าไร ชื่อเสียง ความน่าเชื่อถือของโรงงานนั้นก็เสื่อมถอยลงไปด้วย อันอาจก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรบุคคลในการทำงานที่ต่อเนื่องมาจากความไม่มั่นใจในความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน (สุรพล พยอมแย้ม, 2541: 25) ดังนั้น ปัญหาความปลอดภัยของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมจึงเป็นปัญหาใหญ่ที่ทุกฝ่ายควรตระหนักและร่วมกันพิจารณาหาแนวทางป้องกันมิให้ปัญหาดังกล่าว พร้อมทั้งควรมีแนวทางป้องกันเพื่อลดความสูญเสียดังกล่าว (พงษ์เสถียร เหลืองอลงกต, 2551: 2)

แม้ว่าในปัจจุบันจะมีนักวิชาการได้สร้างรูปแบบความปลอดภัยในการทำงานและการป้องกันอุบัติเหตุไว้หลายรูปแบบ โดยที่โรงงานอุตสาหกรรมทุกขนาด ไม่ว่าจะเป็นขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ได้นำมาประยุกต์ใช้ แต่ผลก็ยังคงเกิดความไม่ปลอดภัยในการทำงานหรืออุบัติเหตุจากการทำงานขึ้นอย่างต่อเนื่องแก่โรงงานต่างๆ ในแต่ละปีมีผู้ประสบอันตรายจากการทำงานนับล้านราย บางรายถึงแก่เสียชีวิตและบางรายต้องพิการตลอดชีวิต พิจารณ์ทั้งหมดหรืออาจพิจารณาบางส่วน ส่วนใหญ่ของการประสบอันตรายพบว่าเป็นการได้รับบาดเจ็บที่ทำงานชั่วคราว แต่บางส่วนอาจต้องพักรักษาตัวเป็นเดือน ดังปรากฏในสถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ซึ่งสำนักงานประกันสังคมได้ทำการสรุปประจำปี ซึ่งจะเห็นได้ว่าในปี 2551 (เดือนมกราคม ถึง ธันวาคม 2551) จำนวนผู้ประกันตนทั่วทั้งประเทศ มีจำนวนการประสบอันตรายสะสมทั้งสิ้นโดยนับทุกกรณีไม่ว่าจะเป็น การตาย ทุพพลภาพ สูญเสียอวัยวะบางส่วน หายงานเกิน 3 วัน และหายงานไม่เกิน 3 วัน มีจำนวนรวมการประสบอันตรายเท่ากับ 176,502 คน และเฉพาะกรณีร้ายแรงสะสมเท่ากับ 49,443 คน (สำนักงานประกันสังคม , 2553: ออนไลน์) ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนที่อยู่ในเกณฑ์ที่สูง

เมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายข้อบังคับหรือการรณรงค์ที่ส่วนราชการได้ประชาสัมพันธ์ให้องค์กรหรือสถานประกอบการตระหนักถึงความเสี่ยงจากอันตรายในการทำงานต่างๆ และอันตรายจากการทำงานควรลดลงในทุกๆ ปี จากการประชาสัมพันธ์หรือการปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด

จังหวัดเพชรบุรี มีโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตทุกขนาดรวมกันทั้งสิ้น จำนวน 184 แห่ง และมีพนักงานปฏิบัติงานอยู่ในโรงงานทั้งสิ้น 17,488 คน (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2553 ออนไลน์) โดยแบ่งเป็นโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตขนาดย่อม จำนวน 98 แห่ง มีพนักงานปฏิบัติงานจำนวน 1,720 คน โรงงานอุตสาหกรรมการผลิตขนาดกลาง 69 แห่ง พนักงานปฏิบัติงานจำนวน 7,026 คน และโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตขนาดใหญ่จำนวน 17 แห่ง พนักงานปฏิบัติการจำนวน 8,742 คน และโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตในเขตพื้นที่อำเภอเขาชัยวัน จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนทั้งสิ้น 86 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 46.74 ของโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตทั้งจังหวัด (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2553: ออนไลน์) และมีพนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตทั้งสิ้นจำนวน 10,918 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 62.43 ของพนักงานซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตทั้งจังหวัด และจากการสำรวจพบว่า พนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตนอกเหนือจากปัญหาที่พบหลายๆ อย่าง เช่น การย้าย เปลี่ยน เข้า-ออกหลายๆ ที่ทำงาน อาจทำให้มาตรฐานและประสิทธิภาพด้านแรงงานไม่มีเกณฑ์รองรับให้กับแรงงาน และจากสถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานก็ยังคงเกิดขึ้นไม่น้อยกว่าปีที่ผ่านมา สถิติ การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความรุนแรงของจังหวัดเพชรบุรี ตามตารางที่ 1.1 ดังนี้

ตารางที่ 1.1 สถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความรุนแรงของ
จังหวัดเพชรบุรี

ปี	ความรุนแรง					รวม
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะบางส่วน	หยุดงานเกิน 3 วัน	หยุดงานไม่เกิน 3 วัน	
2550	7	-	15	267	845	1,134
2551	3	-	11	224	687	925
2552	1	-	3	176	449	629
(ม.ค. – ต.ค.)						
รวม	11	-	29	667	1,981	2,688

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม (2553: ออนไลน์)

จากตารางสถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ของพนักงานที่ปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต ซึ่งจังหวัดเพชรบุรีมีผู้ประกันตน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2551 ทั้งสิ้น 33,628 ราย ปรากฏว่าพนักงานผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับอันตรายและเจ็บป่วยนับทุกกรณีรวมทั้งสิ้นเท่ากับ 925 คน และนับเฉพาะกรณีร้ายแรงสะสมเท่ากับ 238 คน ซึ่งเมื่อคิดเป็นอัตราการประสบอันตรายต่อลูกจ้าง 1,000 ราย ในจังหวัดเพชรบุรี นับทุกกรณี เท่ากับ 27.51 ต่อ 1,000 ราย และเฉพาะกรณีร้ายแรง เท่ากับ 7.08 ต่อ 1,000 ราย (สำนักงานประกันสังคม, 2553: ออนไลน์)

เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยให้เป็นไปได้ในทิศทางเดียวกัน โรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ จึงต้องดำเนินการด้านการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยให้กับพนักงานตามที่กฎหมายกำหนด หรืออาจมากกว่าที่กฎหมายกำหนด นั้นหมายความว่า เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความเป็นอยู่ของพนักงาน สวัสดิภาพการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม การผลิต อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ส่วนการเพิ่มเติมสวัสดิการต่างๆ ให้กับพนักงานของโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต ถือเป็นกลยุทธ์ที่โรงงานอุตสาหกรรมพึงกระทำได้ตามสมควร เมื่อมีกฎหมายและการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ข่าวสาร ของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยควรจะลดน้อยลงหรือแทบจะไม่เกิดขึ้นอีกเลย หากแต่ยังเกิดขึ้นและเป็นความเสียหายทั้งแก่โรงงานอุตสาหกรรมการผลิตและพนักงานเอง หรืออาจหมายถึงถึงความสูญเสียที่เกิดขึ้นส่งผลกับครอบครัวของพนักงานในกรณีที่เกิดเหตุร้ายแรงตลอดทั้งปัญหาทางสังคม

จากการเก็บรวบรวมปัญหาและสาเหตุต่างๆจากสถิติหรือสุ่มตัวอย่างโดยสรุปรวมเพื่อนำปัญหาดังกล่าวตามที่โรงงานอุตสาหกรรมการผลิตต่างๆ ประสบมาเป็นแนวทางและเสนอให้มีการพัฒนา ด้านมาตรการและทางแรงงานรายงานและนำเสนอต่อสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จังหวัดเพชรบุรีนำเสนอต่อโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดเพชรบุรี

ดังนั้น การศึกษาถึงแนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบุรี จะทำให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่จะเป็นประโยชน์ต่อพนักงานและเจ้าของโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต พื้นที่อำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งจะสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไข และเพื่อเป็นแนวทางในการลดอุบัติเหตุและความสูญเสียจากการทำงานโดยการจัดการความปลอดภัยอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานหรือตามกฎหมายจะส่งผลต่อสถิติของจังหวัดเพชรบุรีลดลง

คำถามการวิจัย

1. การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับใด
2. ความคิดเห็นของพนักงานในการจัดการความปลอดภัยในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกันอย่างไ
3. แนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตอำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบุรี เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานในการจัดการความปลอดภัยในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงแนวทางการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ได้แก่

- 1.1 ความเป็นมาของอุตสาหกรรม
- 1.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
- 1.3 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงาน

2. ประชากร ได้แก่ พนักงานและผู้บริหารในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี โดยแบ่งออกเป็น

2.1 พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตรวมทั้งสิ้น 86 แห่ง พนักงานรวมทั้งสิ้น 10,918 คน จำแนกเป็น โรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อม 23 แห่ง มีพนักงาน 549 คน โรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง 51 แห่งมีพนักงาน 5,390 คน และโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ 12 แห่งมีพนักงาน 4,999 คน (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2553: ออนไลน์)

2.2 ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตหรือผู้จัดการหรือตัวแทนที่ได้รับมอบหมายจากทางโรงงาน จำนวน 10 แห่ง แห่งละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน ประกอบด้วย

- 2.1.1 บริษัท มติมิตร คอร์ปอเรชั่น จำกัด
- 2.1.2 บริษัท เกษมศักดิ์ เทรดดิ้ง จำกัด
- 2.1.3 บริษัท แอมคอร์ เฟลคซิเบิลแพค จำกัด
- 2.1.4 บริษัท ไพรม์ แพ็คเกจจิ้ง จำกัด
- 2.1.5 บริษัท ฮวาหยังสแตนเลสสตีล (ไทยแลนด์) จำกัด
- 2.1.6 บริษัท ชะอำฟิรพัฒน์ จำกัด
- 2.1.7 บริษัท วีรับเบอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด
- 2.1.8 บริษัท ซีรีคลอร์ คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด
- 2.1.9 บริษัท เอเวอร์เจท จำกัด
- 2.1.10 บริษัท เพชรบุรี สติ๊กเกอร์ แอนด์ เทป จำกัด

3. ตัวแปรในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

- 3.1.1 เพศ
- 3.1.2 อายุงาน
- 3.1.3 สถานภาพ
- 3.1.4 ระดับการศึกษา
- 3.1.5 รายได้ต่อเดือน
- 3.1.6 อายุงาน
- 3.1.7 ตำแหน่งงาน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน ประกอบด้วย

- 3.2.1 การทบทวนสถานะเริ่มต้น
- 3.2.2 นโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
- 3.2.3 การวางแผน
- 3.2.4 การนำไปใช้และการปฏิบัติ
- 3.2.5 การตรวจสอบและแก้ไข
- 3.2.6 การทบทวนการจัดการ

4. ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลอยู่ระหว่างเดือน มิถุนายน 2553– กุมภาพันธ์

2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โรงงานอุตสาหกรรมการผลิต หมายถึง โรงงานในเขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัด เพชรบุรี ที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อการทำ ผลิตภัณฑ์ หรือการประกอบ ซึ่งเป็นอาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่มีการใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ 5 แรงม้า หรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ 5 แรงม้าขึ้นไปหรือใช้คนงานตั้งแต่ 7 คนขึ้นไปโดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตามสำหรับการดำเนินงาน

2. โรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อม หมายถึง อุตสาหกรรมที่มีการจ้างคนงานไม่เกิน 50 คน ใช้เงินทุนดำเนินการไม่เกิน 10 ล้านบาท ในเขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

3. โรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง หมายถึง อุตสาหกรรมที่มีการจ้างคนงานมากกว่า 50 คน แต่ไม่เกิน 200 คน ใช้เงินทุนดำเนินการมากกว่า 10 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 100 ล้านบาท ในเขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

4. โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ หมายถึง อุตสาหกรรมที่มีคนงานมากกว่า 200 คน ขึ้นไป เงินทุนในการดำเนินการมากกว่า 200 ล้านบาท ในเขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

5. การจัดการความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง การทำงานปราศจากการอยู่ในสภาวะความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอุบัติเหตุรวมถึงสภาพที่ปลอดภัยจากอุบัติเหตุต่างๆ เกิดแก่ร่างกาย ชีวิต หรือทรัพย์สินในขณะที่ปฏิบัติงานของผู้ทำงานในเขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย

5.1 การทบทวนสถานะเริ่มต้น หมายถึง การทบทวนระบบการจัดการความปลอดภัยในการทำงานที่มีอยู่ เพื่อทราบสถานภาพปัจจุบันขององค์กร เพื่อกำหนดขอบเขตของการนำเอาระบบการจัดการไปใช้และเพื่อใช้ในการวัดผลความก้าวหน้า

5.2 นโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย หมายถึง การกำหนดนโยบายของผู้บริหารระดับสูงสุดขององค์กรและการจัดทำเอกสารพร้อมทั้งลงนามเพื่อแสดงเจตจำนงด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย แล้วมอบหมายให้มีการดำเนินการตามนโยบายพร้อมทั้งการจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นในการดำเนินการ

5.3 การวางแผน หมายถึง การจัดทำแผนงานควบคุมความเสี่ยงการวัดผลและการทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างเหมาะสมพร้อมทั้งกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อให้สามารถจัดสรรทรัพยากรได้ถูกต้องทั้งด้านงบประมาณและบุคลากร

5.4 การนำไปใช้และการปฏิบัติ หมายถึง การนำแผนงานที่กำหนดไว้มาปฏิบัติโดยมีผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้รับผิดชอบโครงการจัดให้มีการฝึกอบรมบุคลากรเพื่อให้มีความรู้และความสามารถที่เหมาะสมและจำเป็น จัดทำและควบคุมเอกสารให้มีความทันสมัย

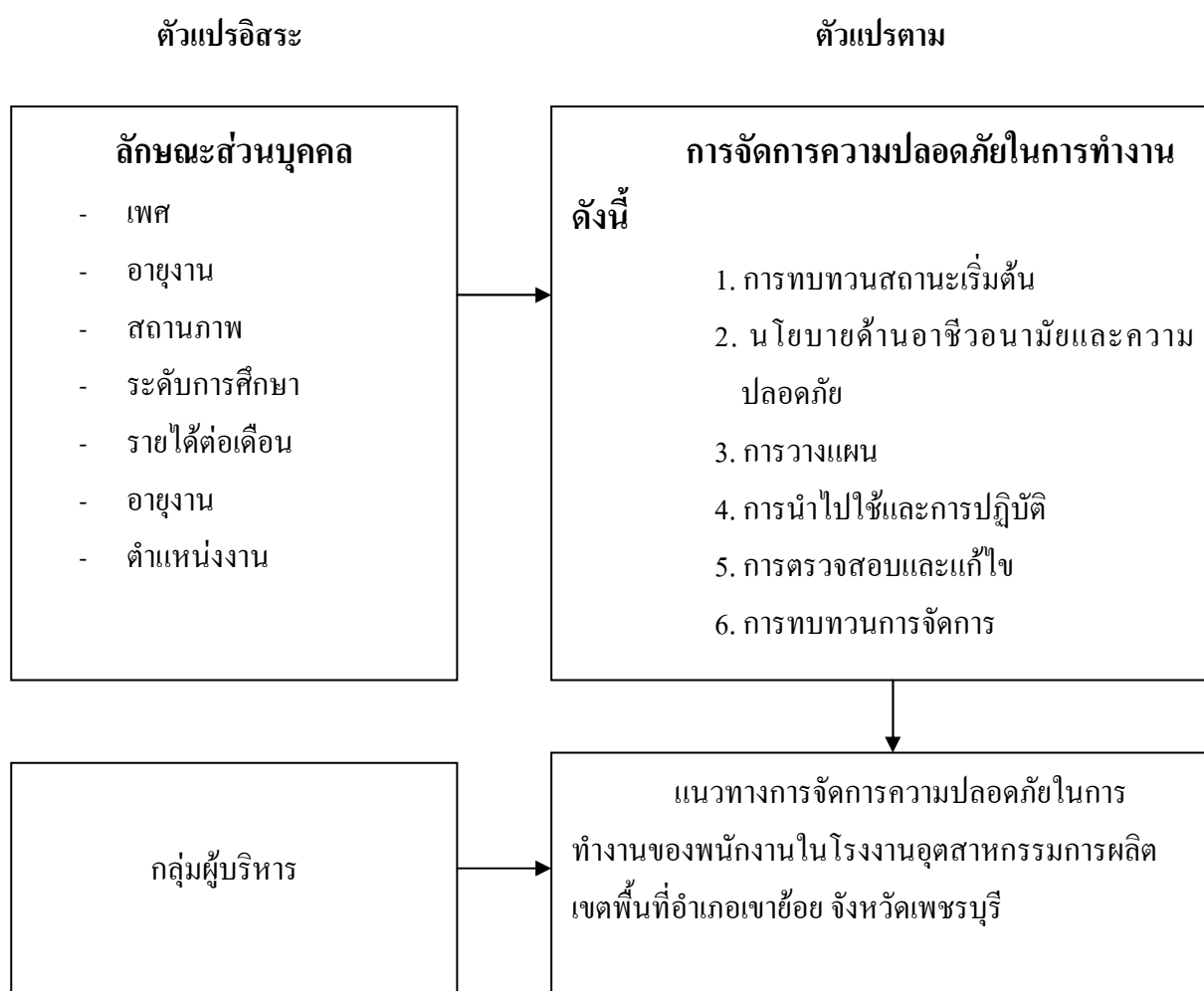
5.5 การตรวจสอบและแก้ไข หมายถึง การกำหนดให้มีการตรวจติดตามผลการปฏิบัติงานเป็นระยะๆ โดยการตรวจประเมิน เพื่อวัดผลการปฏิบัติและหาข้อบกพร่องของระบบแล้วนำไปวิเคราะห์หาสาเหตุและทำการแก้ไข แล้วบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

5.6 การทบทวนการจัดการ หมายถึง การกำหนดให้มีการทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จากผลการดำเนินงาน ผลการตรวจประเมิน รวมทั้งปัจจัยต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป นำมาปรับปรุงการดำเนินงานเพื่อลดความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องและกำหนดแผนงานในเชิงป้องกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงแนวทางการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตจากแนวคิดของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม , 2542: 4-10) ดังกรอบแนวคิดการวิจัยต่อไปนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี
2. นำเสนอต่อสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จังหวัดเพชรบุรี ในการกำหนดแนวทางและป้องกันระบบความปลอดภัยในการทำงาน ในแต่ละระดับขนาดของโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตให้เป็นมาตรฐานการจัดการความปลอดภัยในการทำงานและความต้องการของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี